

Zbigniew Sawicki

Jawty Wielkie, st. 2, gm. Susz, woj.
elbląskie, AZP 25-49/7

Informator Archeologiczny : badania 31, 113-114

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Na szczególną uwagę zasługują obiekty 6 a-c, które bez wątplenia były jamami po słupach obwarowanych kamieniami. Obiekty te wraz z obiektami 6 d-g (jamy po słupach?) formują czworobok. Być może są to pozostałości budynku podobnie jak sąsiadujący z obiektami 6 a-g kompleksu obiektów 7 a-g.

Łącznie podczas badań znaleziono ponad 600 fragmentów ceramiki nowożytniej, ponad 3500 fragmentów ceramiki kultury łużyckiej ze schyłku epoki brązu i początków okresu epoki żelaza i 22 zabytki krzemienne.

Ponieważ ceramika starożytna szczególnie licznie występowała w zachodnim krańcu wykopu konieczne jest rozszerzenie zasięgu badań w tym kierunku. Właściciel sąsiedniego pola nie wyraził jednak zgody na prowadzenie badań.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w PSOZ Ochrony w Ciechanowie.

Wyniki badań publikowane będą w serii publikacji EuRoPol GAZ S.A.

Badania będą kontynuowane po odhumusowaniu terenu w związku z planowaną inwestycją.

Hrebenne, st. 10, gm. Horodło, woj. zamojskie - patrz: wczesna epoka brązu

Hrebenne, st. 34, gm. Horodło, woj. zamojskie - patrz: wczesna epoka brązu

Inowrocław, st. 100, gm. loco, woj. bydgoskie - patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

Janki Dolne, st. 11, gm. Horodło, woj. zamojskie - patrz: wczesna epoka brązu

JANKI DOLNE, st.12, gm. Horodło, woj. zamojskie, AZP 85-96/59

- osada kultury łużyckiej (wczesna epoka żelaza - okres halsztacki)

Badania wykopaliskowe kierowane przez mgr. mgr. Józefa Niedźwiedzia i Wiesława Komana (Usługi Archeologiczne i Geodezyjne „Profil”). Finansowane przez PSOZ. Przebadano 0,5 ara.

Stanowisko znane było z badań powierzchniowych, przeprowadzonych przez 1983 roku.

W trakcie tegorocznych badań odkryto 2 obiekty ziemne o charakterze gospodarczych jam osadowych, które na podstawie fragmentów naczyń w nich znalezionych można zaliczyć do kultury łużyckiej i datować na wczesny okres epoki żelaza (okres halsztacki). Na stanowisku tym odkryto także okop z II wojny światowej.

Materiały zdeponowano w Muzeum im. ks. Stanisława Staszica w Hrubieszowie. Dokumentacja znajduje się w PSOZ w Zamościu.

JAWTY WIELKIE, st. 2, gm. Susz, woj. elbląskie, AZP 25-49/7

- osada otwarta kultury pomorskiej (okres halsztacki)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w październiku przez mgr. Zbigniewa Sawickiego (Muzeum Zamkowe w Malborku). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 67 m².

Stanowisko zlokalizowane jest na wschodnim skraju lasu, 60 m na wschód od małego ciek wodnego wpadającego do Jeziora Grażymowskiego, na stoku doliny, w terenie silnie pofałdowanym. Jest bardzo zniszczone wieloletnim wydobywaniem piasku (wtórnie traktowane jako śmietnisko). Ślady osadnictwa zostały odkryte tu w trakcie badań AZP w 1983 r. W 1997 r. przebadano najbardziej zagrożony obszar, przylegający bezpośrednio do krawędzi dzikiego wybierzyska. Założono dwa wykopy (52 i 15 m²). Wykop I o powierzchni 52 m² zlokalizowano w części płn., najbardziej zniszczonej z czytelną warstwą kulturową, z obiektami i materiałem zabytkowym na powierzchni. Odkryto 5 obiektów. Wyróżniono wśród nich 1 obiekt o charakterze mieszkalnym (ziemianka?), 2 jamy zasobowe, 2 paleńska (jedno w stanie poważnej destrukcji). Ponadto wytyczono niewielki wykop o powierzchni 15 m² w odległości około 30 m na północny-zachód od wykopu. Odsłonięte nawarstwienia miały charakter

naturalny. Materiał pozyskany w tym sezonie pochodzi z wczesnej epoki żelaza. Ogółem pozyskano 289 ułamków ceramiki, w tym: 258 fragmentów brzuśców, 25 wylewów, 4 dna i fragment ucha, a ponadto 6 artefaktów krzemiennych, 28 grudek żużla, 16 bryłek polepy.

Stanowisko należy poddawać okresowej inspekcji archeologicznej.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Zamkowym w Malborku.

Badania nie będą kontynuowane.

Jeziernik, st. 4, gm. Ostaszewo, woj. elbląskie - patrz: młodszy okres przedrzymski - okres wpływów rzymskich

Kaczynos, st. 1, gm. Stare Pole, woj. elbląskie - patrz: neolit

Kaldus, st. 1, gm. Chełmno, woj. toruńskie - patrz: wczesne średniowiecze

Kanie, st. II, gm. Brwinów, woj. warszawskie - patrz: młodszy okres przedrzymski - okres wpływów rzymskich

KOLECZKOWO, st. 27, gm. Szemud, woj. gdańskie, AZP 9-40/-

- cmentarzysko kultury pomorskiej (okres halsztacki D)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone we wrześniu przez mgr. Mirosława Fudzińskiego (Muzeum Archeologiczne w Gdańsku). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 350 m².

Odślonięto groby skrzynkowe (częściowo zniszczone) i paleniska. Znalezione materiały to: popielnice (w tym twarzowe), ozdoby z brązu, żelaza, bursztynu i szkła, przepalone kości ludzkie, fragmenty ceramiki.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Wyniki badań zostaną opublikowane w czasopiśmie „Pomorania Antiqua” t. XVII.

Kończewice, st.1, gm. Miłoradz, woj. elbląskie - patrz: neolit

KRAJNIK GÓRNY, st. 30, gm. Chojna, woj. szczecińskie, AZP 39-03/48

- ślady osadnictwa neolitycznego
- osada ludności grupy górzyckiej kultury łużyckiej (wczesna epoka żelaza)
- osada z młodszego okresu przedrzymskiego i okresu wpływów rzymskich(?)
- ślady osadnictwa z okresu wczesnego średniowiecza (VI - 1 poł. VII w.)
- ślady osadnictwa późnośredniowiecznego

Badania przeprowadzone przez mgr. Przemysława Krajewskiego (Muzeum Narodowe w Szczecinie) z udziałem studentów archeologii Uniwersytetu Warszawskiego i Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Finansowane przez Muzeum Narodowe w Szczecinie. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 126 m².

Stanowisko zostało zarejestrowane w wyniku badań powierzchniowych w 1993r. Położone jest na styku dwóch mezoregionów geograficznych: Doliny Dolnej Odry i Pojezierza Myśliborskiego. Geomorfologicznie stanowisko leży na północnych stokach wzgórz czołowomorenowych fazy Chojeńskiej zlodowacenia bałtyckiego (Vistulian), w odległości ok. 300 m od górnej krawędzi doliny Odry. Obszar ten budują gliny zwałowe, miejscami piaski i żwiry wodnolodowcowe oraz - w najwyższych, południowo-wschodnich partiach terenu - piaski, żwiry i głązy moren czołowych.

Badania podjęte na stanowisku były elementem realizacji programu badań nad okresem przedrzymskim i rzymskim w strefie doliny Odry. Celem programu jest metodyczne pozyskanie nowych, zwartych zespołów źródeł do studiów nad osadnictwem tych okresów.